
Fra min Vinkælder

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Fra min Vinkælder

4

Fra min Vinkælder

Fra min Vinkælder

Kaj Munks Artikel ”Saadan gik det denne Gang” i Jyllandsposten 22/2 1942
hed oprindelig ”Fra min Vinkælder”.

Det første Afsnit udgik ligeledes af den oprindelige Artikel:[1]

”Jeg har mig en Vinkælder, en af de bedste i Landet, der har jeg hentet
”mig mangan ærlig Rus. Mange mange Timer har jeg tilbragt i den, og ofte
”har jeg været saadan, at jeg nærmest maatte bæres derfra. - Men aldrig
”har jeg set hvide Mus, derimod stundom Høns, brune Høns, smaa brune Høns
”i Massevis, og aldrig har jeg kendt til Dagen derpaa, - det er ikke Tøm-
”mermænd, jeg har hentet mig der, men Inspiration, Sundhed, nye Kræfter.
”Mange sjældne og gode Mærker gemmer sig der, - og hvad for eet af dem
”holder jeg mest af? Maaske den Langhals, der hedder Septemberluft, en
”prikkende, perlende fin og frisk Champagne. Der er ogsaa en Likør, der
”hedder Den røde Streg, og som helst skal serveres paa en mosset Skovvej.
”Der er et meget sjældent Mærke, der hedder Hjortetak, jeg har endnu ik-
”ke smagt det selv, men jeg har det i Kælderens, Der er en Bourgogne, der
”kaldes Konsistorialraaden, og som kan faa en til at se baade sort og
”hvidt, og der er en Whisky, der er mere ægte end den skotske, og jeg
”nyder den kun i Frostnætter, dens Navn er Svanesang.-
”Ak ja, saadan sidder en og drømmer foran Kakkellovnen med de sidste Bræn-
”destykker fra Haven.....

Endvidere er følgende Afsnit udeladt, der efterfølger Afsnittet der slutter ”- er slaaet
an”:

” Jeg ser, at der slaas til Lyd i Aviserne for at frede Fasanen. Ikke hos
”mig, jeg kan ikke lide det fremmede Dyr, der er ført ind i Landet af os
”selv, og nu gaar her prunkende og afstikkende paa vore Marker og krør
”sig og bilder sig ind, at han ejer det hele saa vore egne ikke kan faa
”Lov til at være, hvor de dog har Hjemstavsret.